

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **a posteriori.cz s. r. o.**, IČO 27899888
sídlem Na Týnici 95, 252 17 Chýnice
zastoupena advokátem JUDr. Zdeňkem Kramperou
sídlem Kořenského 1107/15, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 1039/32, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 5. 11. 2020, čj. MPO 563639/20/61100/01000,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a žalobní argumentace

1. Žalovaný rozhodnutím z 8. 11. 2017, čj. MPO 7033/17/61200 (dále jen „Dotační rozhodnutí“), poskytl žalobkyni dotaci na vývoj softwaru pro vedení agendy notáře (dále jen „Projekt“).
2. Žalobkyně požádala 29. 11. 2018 o platbu 813 258,93 Kč v rámci druhé etapy Projektu. Žalovaný opatřením z 8. 2. 2019, čj. MPO 14849/19/61100/61150 (dále jen „Opatření“),

zkrátil platbu na 633 263,43 Kč, neboť požadovaná částka přesahovala stanovený rozpočet. Žalobkyně podala proti Opatření námitky. Ministr žalovaného jim napadeným rozhodnutím nevyhověl a Opatření potvrdil. Podanou žalobou se žalobkyně domáhá zrušení tohoto rozhodnutí.

3. Projekt měl tři etapy. Původní dotační podmínky neomezovaly počet pracovních pozic, které bylo možné uplatnit do způsobilých výdajů, počtem nově vytvořených pracovních míst. Příjemci podpory tedy mohli uplatnit náklady na více zaměstnanců, než kolik vytvořili nových pracovních míst. Žalobkyně se zavázala k vytvoření dvou pracovních míst a uplatňovala osobní náklady na šest zaměstnanců. Žalovaný žádost s těmito parametry schválil Dotačním rozhodnutím.
4. Po proplacení dotace za první etapu změnil žalovaný dotační pravidla, a to dodatkem č. 1 k Dotačnímu rozhodnutí. Důvodem změny byl nesoulad podmínek s evropskými předpisy. Nové podmínky omezovaly způsobilé mzdové výdaje pouze na počet nově vytvořených pracovních míst. Příjemci podpory dostali od žalovaného na výběr tři varianty: snížení uplatňovaných pozic, navýšení nově vytvořených míst, nebo odstoupení od dotačního projektu. Žalobkyně se rozhodla pro první z nabízených variant a změnu akceptovala.
5. Změna pravidel po proplacení první etapy způsobila, že část již vyplacené dotace byla dle nových pravidel vyplacena neoprávněně. Žalobkyně se proto dotázala projektové manažerky, jakým způsobem bude vrácení této částky vyřešeno. Ta mj. nabídla žalobkyni, že by částka mohla být krácena v dalších etapách, s čímž žalobkyně souhlasila. V návaznosti na změnu podmínek a na informaci o krácení neoprávněně vyplacené částky v dalších etapách požádala žalobkyně o změnu, v rámci které upravila počet uplatňovaných pracovních pozic a ponížila způsobilé výdaje první etapy projektu. Žalovaný změnu schválil dodatkem č. 2 k Dotačnímu rozhodnutí.
6. Informace poskytnuté projektovou manažerkou však nebyly správné. Žalobkyni totiž informovala, že žádost o proplacení druhé etapy je v pořádku, nicméně je nejprve nutné vrátit neoprávněně vyplacenou částku za první etapu ve výši 230 346 Kč. Žalobkyně částku vrátila, avšak následně projektová manažerka vyzvala žalobkyni k ponížení uplatňovaných mzdových výdajů v druhé i třetí etapě Projektu. Žalobkyni tak byly dvakrát odepřeny výdaje, které se staly nezpůsobilými změnou dotačních pravidel. K této situaci došlo chybným postupem žalovaného; žalobkyně po celou dobu postupovala v souladu s pokyny žalovaného a projektové manažerky. Žalobkyně připouští, že pokud by nepodala žádost o změnu, nedošlo by ke dvojímu krácení, zároveň však zdůraznila, že pokud by byly správné informace, které jí poskytla projektová manažerka, ke dvojímu krácení by nedošlo. Pokud nebylo možné ponížit způsobilé výdaje již proplacené etapy, jak uvádí žalovaný v napadeném rozhodnutí, neměl žalovaný dle žalobkyně změnu vůbec schvalovat.
7. Žalobkyně má za to, že žalovaný postupoval nezákonně a narušil její legitimní očekávání ve správnost jeho postupu a informací poskytnutých projektovou manažerkou. Navrhla proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení.

II. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření podrobně zrekapituloval dosavadní průběh řízení a plateb za jednotlivé etapy. Žalobu považuje za nedůvodnou a navrhuje její zamítnutí.

9. Primárně nemá za to, že změnil dotační pravidla. Žalovaný pouze uvedl do souladu podmínky výzvy dotačního programu s obecným nařízením o blokových výjimkách [nařízení Komise (EU) č. 651/2014 z 17. 7. 2014 – dále jen „nařízení GBER“]. Žalobkyni včas informoval o nutnosti provést revizi Projektu a sdělit, zda splňuje upřesněné podmínky. K tvrzenému dvojímu krácení došlo proto, že žalobkyně požádala o změnu rozpočtu Projektu, kterou s nikým nekonzultovala. Žalobkyně pravděpodobně předpokládala, že se vrácené prostředky z první etapy nezapočtou do celkových proplacených nákladů, takový postup je však vyloučen.
10. Žalobkyně nepostupovala v souladu s doporučením projektové manažerky. Rozhodnutí o poskytnutí dotace není titulem k jejímu vyplacení. Ze strany poskytovatele se jedná pouze o závazný příslib, že při splnění stanovených podmínek bude dotace vyplacena. V tomto ohledu má příjemce dotace legitimní očekávání, které je však vázáno na splnění podmínek. Žalobkyně podmínky nesplnila, proto jí žalovaná nemohla část dotačních prostředků vyplatit. Za dodržení podmínek dotací jsou odpovědni výlučně příjemci podpory.

III. Replika žalobkyně

11. Žalobkyně v replice zopakovala svoji žalobní argumentaci a setrvala na žalobním návrhu. Zdůraznila, že jí žalovaný vyplatil první etapu dotace v plné výši a teprve následně změnil podmínky. Nastavení dotačních podmínek v rozporu s evropskou legislativou nemůže jít k tíži žalobkyně. Žalobkyně podmínky neporušila a Projekt realizovala v souladu s podnikatelským záměrem, který byl žalovanému od začátku znám.
12. Žalobkyně považuje za nepřijatelné, aby prostředky, které vrátila jako nezpůsobilé výdaje z první etapy, byly započteny do celkové vyplacené částky. Došlo-li k porušení evropského práva, stalo se tak jednáním žalovaného a žalovaný (resp. projektová manažerka) poskytl žalobkyni nesprávné informace. Pouze z důvodu těchto nesprávných informací požádala žalobkyně o změnu Projektu.

IV. Obsah správního spisu

13. Ze spisového materiálu soud zjistil následující podstatné skutečnosti.
14. Žalovaný vyhlásil 24. 10. 2016 v rámci Operačního programu podnikání a inovace pro konkurenceschopnost 2014-2020 výzvu II programu podpory ICT a sdílené služby – aktivita Tvorba nových IS/ICT řešení (dále jen „Výzva“). Žalovaný byl poskytovatelem podpory a zprostředkujícím subjektem byla Agentura pro podnikání a inovace (dále též „API“).
15. Způsobilými výdaji byly dle Výzvy mj. osobní náklady [čl. 5.2 písm. a) Výzvy]. Způsobilými výdaji nebyly výdaje, které nejsou v souladu s českou nebo evropskou legislativou [čl. 5.2 písm. f) Výzvy]. Podpora byla poskytována formou dotace v souladu s čl. 14 a 18 nařízení GBER a podle Nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 z 18. 12. 2013 (dále jen „Nařízení *de minimis*“) [čl. 7 Výzvy]. Malý podnik, který přijal dotaci, měl povinnost vytvořit minimálně dvě nová pracovní místa. Vytvořením nového pracovního místa se rozumí čistý nárůst počtu ročních pracovních jednotek na odborných pozicích přímo zaměstnaných žadatelem ve srovnání s průměrem relevantních pozic za posledních 12 měsíců předcházejících datu zahájení projektu [čl. 9.2 písm. g) Výzvy].
16. Způsobilé výdaje byly přesněji vymezeny v příloze č. 1 Výzvy [čl. 5.2 Výzvy]. K osobním nákladům příloha č. 1 uvádí, že se jedná o hrubé mzdy zaměstnanců na nově vytvořených

pracovních místech a povinné odvody zaměstnavatele. Maximální výše byla stanovena jako součet plánovaných mzdových nákladů za všechna pracovní místa, která se podílí na projektu.

17. Jedním z tzv. monitorovacích indikátorů bylo zvýšení zaměstnanosti [indikátor 10400; čl. 3.3 písm. a) Výzvy]. V rámci hodnocení tohoto indikátoru se rozlišují relevantní a nerelevantní zaměstnanci. Relevantní zaměstnanci jsou ti, kteří by vzhledem ke své kvalifikaci a pracovní pozici mohli pracovat a být podpořeni v projektu. Pracovní místa se vykazují v přepočtu na plný pracovní úvazek za období jednoho roku (tzv. roční pracovní jednotka – RPJ). Výsledný počet nových zaměstnanců se určí jako rozdíl mezi cílovou a výchozí hodnotou. Výchozí hodnotou je průměr relevantních pozic vyjádřených v přepočtu na plný pracovní úvazek za 12 měsíců předcházejících datu zahájení projektu. Cílovou hodnotou je průměr relevantních pozic vyjádřených v přepočtu na plný pracovní úvazek za 12 měsíců ke dni konce projektu, nebo ke dni, ke kterému je prokazován čistý nárůst [čl. 5.1.6 Pravidel pro žadatele a příjemce z operačního programu podnikání a inovace pro konkurenceschopnost – zvláštní část, str. 22]. Zvláštní část pravidel obsahuje též upozornění, že při výpočtu celkové změny počtu zaměstnanců se berou v úvahu i nerelevantní pracovníci a uvádí následující příklad výpočtu:

„Na projektu pracuje a je dotováno 5 pracovníků, z nichž 3 jsou stávající zaměstnanci převedeni na projekt a 2 jsou nově přijatí po zahájení projektu. Aby mohlo být dotováno všech 5 zaměstnanců, je třeba po zahájení projektu přijmout 3 nové pracovníky z kategorie relevantních (tj. např. vývojářů). Pokud však dojde k odchodu pracovníka z nerelevantní kategorie, je celkový čistý nárůst v provozovně pouze 4 (2 noví + 3 noví za 3 převedené v relevantních – 1 odchod z nerelevantních). V takovém případě je tedy třeba odchod pracovníka nahradit, aby byl čistý nárůst v provozovně roven počtu podpořených pozic“ [čl. 5.1.6 Pravidel pro žadatele a příjemce z operačního programu podnikání a inovace pro konkurenceschopnost – zvláštní část, verze 2.0, str. 22-23].

18. Způsob výpočtu osobních nákladů jako způsobilých výdajů upravoval čl. 5.2.1 zvláštní části pravidel (str. 24 a 25). Prvním krokem výpočtu je stanovení, kolik pracovníků a na jakých pozicích bude pro projekt potřeba a jakou budou mít předpokládanou mzdu. Čerpat podporu lze pouze po dobu projektu a maximálně 24 měsíců. Zvláštní část pravidel obsahuje upozornění, že „čerpání na každou pozici je možné pouze 24 měsíců. Počet pozic je omezen počtem nově vytvořených pracovních míst ve smyslu nárůstu RPJ“.
19. Žalobkyně požádala o podporu Projektu ve výši 2 875 185 Kč. Předpokládané datum zahájení bylo 1. 12. 2016, předpokládané datum ukončení 31. 10. 2019. Realizační tým se skládal z 6 pracovních míst, z nichž 3 měly být nově obsazeny. V ročním rozpočtu uvedla pod osobními náklady dle Nařízení GBER částku 5 386 800 Kč, které rozdělila následovně: 144 050 Kč na první rok, 2 211 000 Kč na druhý, 2 549 350 Kč na třetí a 842 400 Kč na čtvrtý rok.
20. V podnikatelském záměru žalobkyně uvedla, že v rámci Projektu vytvoří 3 nová pracovní místa na relevantních pozicích (analytik, programátor a dokumentarista/tester). Jedno místo bude na plný úvazek a dvě na částečný, celkem tedy 2 RPJ (Podnikatelský záměr, str. 5). Projekt rozdělila do tří etap, přičemž osobní

náklady rozdělila tak, že na první etapu připadá částka 1 025 100 Kč, na druhou 3 301 760 Kč a na třetí 1 059 940 Kč (Podnikatelský záměr, str. 39).

21. Žalovaný rozhodl 8. 11. 2017 (s platností od 1. 7. 2017) o poskytnutí dotace 2 875 185 Kč. V Dotačním rozhodnutí uvedl, že je oprávněn dotaci krátit mj. tehdy, pokud žalobkyně nárokuje nezpůsobilé výdaje (Hlava I čl. VII odst. 3 rozhodnutí). Součástí rozhodnutí byl i schválený rozpočet Projektu, v němž na osobní náklady připadlo 5 386 800 Kč (čl. X rozhodnutí). Dle Hlavy II čl. II odst. 8 se dotace na osobní náklady poskytuje na hrubé mzdy zaměstnanců na podpořených pracovních místech a povinné odvody zaměstnavatele. Žalobkyně má povinnost prokázat, že se osobní náklady vztahují k odborným pracovním místům vytvořeným v přímé souvislosti s realizací Projektu. V případě porušení těchto podmínek je žalovaný oprávněn zkrátit dotaci. V odst. 10 posledně citovaného článku rozhodnutí žalovaný uvedl, že vytvářením pracovních míst se rozumí čistý nárůst počtu RPJ na odborných místech ve srovnání s průměrem relevantních pozic za posledních 12 měsíců předcházejících datu zahájení Projektu. Žalobkyně čestně prohlásila, že jí je znám právní rámec poskytování dotací, mj. nařízení GBER.
22. Žalobkyně požádala 30. 11. 2017 o první platbu ve výši 2 072 607,92 Kč, z nichž osobní výdaje tvořily částku 1 742 670 Kč.
23. Žalovaný zaslal žalobkyni 6. 4. 2018 depeši „Upřesnění podmínek výzvy“, v níž ji informoval, že identifikoval riziko proplácení nezpůsobilých mzdových výdajů za zaměstnance, kteří nepřispívají k čistému nárůstu počtu zaměstnanců v dané provozovně dle čl. 14 nařízení GBER. Pokud byl stávající zaměstnanec přesunut na projekt v rámci provozovny, musí být jeho pozice nahrazena do 3 let od ukončení realizace počáteční investice. Výdaje na nenahrazené pozice budou považovány za nezpůsobilé. Žalovaný požádal žalobkyni o revizi Projektu a sdělení, zda je schopna zajistit, že všechna pracovní místa nárokováná žalobkyní jsou nově vytvořená nebo budou nahrazena.
24. Další depeši „Úprava dokumentu Pravidla pro žadatele – zvláštní část“ zaslal žalovaný žalobkyni 16. 5. 2018. V té ji informoval, že aktualizoval dotační pravidla a dále, že za způsobilé mzdové výdaje lze považovat ty, které povedou k čistému nárůstu počtu zaměstnanců v dané provozovně s odkazem na čl. 14 nařízení GBER. Maximální počet podpořitelných pozic je dán počtem vytvořených pracovních míst. Vytvářením pracovních míst se rozumí čistý nárůst RPJ. Žalovaný také zdůraznil, že za zaměstnance přesunutého na projekt musí být nahrazena jeho pozice do 3 let od ukončení realizace počáteční investice a následně udržena po dobu 5 let. Upozornil, že v případě vytvoření nižšího počtu pracovních míst vyzve příjemce k vrácení dotace na nezpůsobilá pracovní místa, přičemž tento nedostatek není porušením rozpočtové kázně.
25. Žalobkyně se 7. 6. 2018 dotázala projektové manažerky, jak má s ohledem na změnu podmínek postupovat příjemce dotace, který má zatím proplacenou jednu žádost o platbu, ve které má proplacené mzdy i za zaměstnance, kteří dle nových pravidel nebudou způsobilí. Zda má také vyčíslit snížení způsobilých výdajů a požádat o výzvu k vrácení dotace. Dotaz doplnila žalobkyně na žádost projektové manažerky 8. 6. 2018 tak, že má aktuálně proplacenou dotaci za první etapu, v níž nárokovala čtyři pracovní pozice. Dle nových pravidel lze uznat do způsobilých výdajů pouze dvě z těchto

pozic. Depeše žalovaného popsala pouze situace, při nichž má příjemce proplaceny všechny etapy projektu nebo žádnou. Žalobkyně má však proplacenu první etapu a dvě zbylé etapy zbývají k proplacení. Dotázala se proto, zda má vyčíslit nezpůsobilé výdaje první etapy a čekat na výzvu k vrácení dotace, nebo zda bude neoprávněně vyplacená dotace řešena v rámci následujících etap.

26. Projektová manažerka na dotaz odpověděla depeší z 11. 6. 2018. Uvedla, že je několik možností, jak situaci řešit. První, že řešení odloží až na konec Projektu s tím, že se třeba žalobkyni podaří najít náhradu za nezpůsobilé pozice a nebude třeba nic vracet. Pokud však již nyní žalobkyně ví, že náhradu nesežene a chce nezpůsobilou část dotace vrátit už teď, tak je možné, aby se částka žalobkyni pokrátila z dalších etap, nebo by projektová manažerka napsala žalovanému, ať žalobkyni vyzve k vrácení nezpůsobilé částky.
27. Žalobkyně na depeši odpověděla stejný den a uvedla, že více zaměstnanců přijato nejspíš nebude, proto se pokusí věc vyřešit v rámci dotace za druhou etapu. Zároveň projektovou manažerku informovala, že podepsala dodatek č. 1 k Dotačnímu rozhodnutí.
28. Žalovaný vydal 12. 6. 2018 (s platností od 22. 11. 2017) dodatek č. 1 k Dotačnímu rozhodnutí. Jím změnil mj. ustanovení Hlavy II čl. II odst. 10 tak, že do něj doplnil informace, že maximální počet podpořitelných pozic dle Hlavy II čl. II odst. 8 je dán počtem vytvořených pracovních míst, a že v případě vytvoření nižšího počtu pracovních míst, než byl počet podpořených pracovních míst dle Hlavy II čl. II odst. 8, vyzve poskytovatel příjemce k vrácení dotace za nezpůsobilá pracovní místa.
29. Žalobkyně požádala 7. 8. 2018 o změnu rozpočtu Projektu s tím, že do ní zahrнула též změnu podmínek spočívajících v uplatňování pouze 2 zaměstnaneckých pozic, které odpovídají nárůstu RPJ. V žádosti změnila mzdové náklady na Projekt tak, že nově způsobilé mzdové výdaje (osobní náklady) činily 2 685 360 Kč. Osobní náklady rozdělila do jednotlivých etap Projektu tak, že na první etapu připadá 1 230 790 Kč, na druhou 1 342 680 Kč a na třetí 111 890 Kč.
30. Žalovaný vydal 3. 9. 2018 (s platností od 1. 8. 2018) na základě žádosti žalobkyně o změnu dodatek č. 2 k Dotačnímu rozhodnutí, kterým změnil maximální výši dotace na 1 652 337 Kč a rozpočet Projektu tak, že na osobní náklady připadá celkem 2 685 360 Kč.
31. Žalobkyně požádala 30. 11. 2018 o druhou platbu ve výši 1 807 242 Kč s tím, že osobní výdaje tvořily částku 1 342 680 Kč.
32. O žádosti o platbu za druhou etapu informovala žalobkyně projektovou manažerku depeší z 29. 11. 2018. Uvedla, že v první etapě bylo s ohledem na změnu podmínek neoprávněně nárokováno 511 880 Kč, což odpovídá dotaci ve výši 230 346 Kč. Přeplatek chtěla žalobkyně vypořádat v rámci této žádosti o platbu, proto požádala projektovou manažerku o snížení dotace, je-li to možné.
33. Projektová manažerka informovala žalobkyni depeší z 3. 12. 2018, že neoprávněně vyplacené mzdové náklady nelze vypořádat krácením mezd v druhé etapě. První etapa již byla proplacena, a je proto třeba udělat vrátka. Dotázala se proto, zda má žalovaného požádat o vyhotovení výzvy k vrácení neoprávněné částky.

34. Žalobkyně 4. 12. 2018 zaslala depeši k opravě druhé žádosti o platbu. V ní uvedla, že v souvislosti se změnou podmínek dotačního programu je nutno platbu za první etapu ponížit o 511 880 Kč, které byly uplatněny za nezpůsobilé pozice. Tato částka bude vyřešena v rámci vratky dotace ve výši 230 346 Kč. Ve druhé etapě byly uplatněny mzdy ve výši 1 342 680 Kč dle limitu mezd na dané pozice.
35. Žalovaný vyzval žalobkyni 10. 1. 2019 k vrácení části dotace ve výši 230 346 Kč. V odůvodnění uvedl, že žalobkyně porušila podmínky poskytnutí dotace dle Hlavy II čl. II odst. 13 Dotačního rozhodnutí. Žalobkyně neoprávněně čerpala dotaci na dvě zaměstnankyně převedené na Projekt, ačkoliv sdělila, že jejich původní místa není schopna nahradit. Na tyto dvě pracovní pozice připadají nezpůsobilé výdaje ve výši 511 880 Kč, kterým odpovídá dotace ve výši 230 346 Kč.
36. Projektová manažerka informovala žalobkyni depeši z 30. 1. 2019, že jí vrátila žádost o platbu za druhou etapu. Důvodem bylo, že žalobkyně přesáhla celkovou částku způsobilých výdajů. Částku za osobní náklady je třeba pokrýt o 399 990 Kč.
37. Na to žalobkyně odpověděla ten samý den. Uvedla, že dle podnikatelského záměru ve znění první žádosti o změnu (viz výše bod 29) jsou celkové způsobilé výdaje na osobní náklady 2 685 360 Kč, z nichž na druhou etapu připadá 1 342 680 Kč. Krácení, které požaduje projektová manažerka, by žalobkyni opakovaně krátilo za nezpůsobilé výdaje uplatněné v první etapě Projektu. Žalobkyně přitom již vrátila částku 230 346 Kč odpovídající neoprávněně vyplaceným dotačním prostředkům za první etapu. Žalobkyně předpokládala, že vrácení dotace proběhne krácením výdajů ve druhé etapě Projektu, což ovšem nebylo nakonec možné. Z toho důvodu projektová manažerka zadala požadavek na vrácení části dotace za první etapu.
38. Na odpověď reagovala projektová manažerka depeši z 31. 1. 2019, ve které uvedla, že žalobkyni doporučila vrátit nezpůsobilé výdaje z první etapy, neboť nebylo možné výdaje krátit v druhé etapě. Způsobilé osobní náklady jsou 2 685 360 Kč. V první etapě bylo žalobkyni vyplaceno 1 742 670 Kč, zbývá jí proto na osobní náklady vyčerpat 942 690 Kč, a to i přesto, že vrátila částku 511 880 Kč (které odpovídá částka dotace 230 346 Kč). Projektová manažerka dále vysvětlila, že částka 511 880 Kč je nedisponibilní, neboť žalobkyně si první změnou rozpočtu nastavila osobní náklady na 2 685 360 Kč a k první etapě zpětně uvedla částku 1 230 790 Kč (tedy původní částku poníženou o 511 880 Kč), nicméně v žádosti o první platbu si nárokovala 1 742 670 Kč.
39. Žalovaný Opatřením rozhodl o úpravě částky dotace, kterou žalobkyně žádala proplatit v druhé etapě Projektu. Požadovanou částku 813 258,93 Kč snížil na 633 263,43 Kč. Dotaci krátil v položce mzdové náklady. Způsobilé výdaje v této části žalobkyně vyčíslila na 1 342 680 Kč. Žalovaný je snížil o 399 990 Kč na částku 942 690 Kč. Důvodem pro krácení byla skutečnost, že částka 1 342 680 Kč společně s částkou nárokovanou v první etapě (1 742 670 Kč) překračuje celkové způsobilé výdaje rozpočtové položky osobní náklady, které dle Dotačního rozhodnutí ve znění dodatku č. 2 (viz výše bod 30) činily 2 685 360 Kč.
40. Žalobkyně podala proti krácení námitky. Uvedla, že požadované osobní náklady odpovídají způsobilým nákladům dle upravených podmínek. Zdánlivé překročení celkových způsobilých výdajů pro osobní náklady způsobil nesoulad informací v systému žalovaného a první žádostí o změnu. Systém totiž neeviduje snížení

způsobilých mzdových výdajů za první etapu a vrácení neoprávněně vyplacené dotace za tuto etapu. Žalovaný neměl schválit první žádost o změnu, případně neměl žádat vrácení části dotace. Tato jednání totiž dohromady vedou k dvojímu shodnému krácení dotace.

41. Ministr žalovaného námitkám nevyhověl a Opatření potvrdil rozhodnutím z 16. 7. 2019. Rozsudkem z 8. 9. 2020, čj. 14 A 169/2019-30, zdejší soud toto rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
42. Ministr žalovaného následně napadeným rozhodnutím námitkám opětovně nevyhověl a Opatření potvrdil.

V. Ústní jednání

43. Ve věci se konalo ústním jednání 20. 5. 2021 v souladu s § 49 s. ř. s.
44. Žalobkyně setrvala na svém procesním návrhu. Zdůraznila, že ze strany žalovaného se jedná o sofistikované odůvodňování zjevné nespravedlnosti. Žalovaný nastavil podmínky v rozporu s evropskými dotačními pravidly. Za pochybení nese vinu pouze on, ovšem je to žalobkyně, komu je neoprávněně upírána část dotace.
45. Žalovaná na jednání setrvala na své argumentaci i procesním návrhu. Uvedla, že dotační podmínky pouze upřesnila v souladu s požadavky nařízení GBER. Ke krácení dotace došlo z důvodu, že žalobkyně požádala o změnu Projektu včetně změny rozpočtu.

VI. Posouzení věci soudem

46. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
47. Žaloba byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou.
48. Žaloba není důvodná.
49. Žalobkyně namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť má za to, že žalovaný porušil její legitimní očekávání. Porušení spatřuje ve dvou okruzích. Prvním je zásadní změna dotačních podmínek po zahájení Projektu. Druhým jsou nesprávné informace poskytnuté projektovou manažerkou. Ani jedna z těchto skutečností však nemohla založit legitimní očekávání žalobkyně v tvrzeném rozsahu.

VI.A Žalovaný nezměnil podmínky poskytnutí dotace

50. Podmínky Výzvy a její pravidla vycházejí mj. z nařízení GBER, na které je opakovaně odkazováno a žalobkyně čestně prohlásila, že jí je tento právní rámec znám. Nařízení GBER je v celém rozsahu závazné a přímo použitelné (čl. 288 druhá alinea Smlouvy o fungování EU).
51. Dle čl. 14 odst. 4 písm. b) nařízení GBER jsou způsobilými náklady *mzdové náklady odhadované na období dvou let, jež jsou spojeny s pracovními místy vytvořenými počáteční investicí*. Dle čl. 14 odst. 9 nařízení GBER musí být při výpočtu způsobilých mzdových nákladů splněny následující podmínky: *a) investiční projekt musí v příslušné provozovně vést k čistému zvýšení počtu zaměstnanců oproti průměrnému stavu za předchozích dvanáct měsíců, což znamená, že od počtu zjevně vytvořených pracovních míst se odečtou pracovní místa, jež za uvedené období zanikla; b) všechna pracovní místa musí být obsazena do tří let od dokončení prací; a c) všechna pracovní místa vytvořená investicí musí ode dne svého prvního obsazení*

zůstat v dotyčné oblasti zachována po dobu alespoň pěti let, resp. – v případě malých a středních podniků – po dobu tří let.

52. Mzdovými náklady se rozumí celková částka, kterou má příjemce podpory skutečně zaplatit ve vztahu k pracovnímu místu a které zahrnuje hrubou mzdu a povinné odvody (čl. 2 odst. 31 nařízení GBER). Čistým zvýšením počtu zaměstnanců se rozumí čisté zvýšení počtu zaměstnanců v dotyčné provozovně v porovnání s průměrným počtem za určité období, přičemž je nutno odečíst pracovní místa, která v daném období zanikla. Počet pracovníků s plným úvazkem, pracovníků s částečným úvazkem a sezónních pracovníků je nutno zohlednit ve výši příslušného zlomku RPJ (čl. 2 odst. 32 nařízení GBER).
53. Z evropské právní úpravy vyplývá, že způsobilými mzdovými výdaji jsou pouze výdaje na nově vytvořená pracovní místa počítaná, zjednodušeně řečeno, jako rozdíl mezi nově vytvořenými pracovními místy a místy, která v relevantním období zaniknou. Zároveň je nutné mít nově vytvořená místa po určitou dobu obsazená (zachována).
54. Této úpravě odpovídaly dotační podmínky již před přijetím dodatku č. 1. Pravidlo, že způsobilými výdaji jsou osobní náklady maximálně do výše nově vytvořených pracovních míst, je výslovně uvedeno v příloze č. 1 Výzvy (viz výše bod 16 odůvodnění) a čl. 5.2.1 zvláštní části pravidel (viz výše bod 18 odůvodnění). Jednoznačně plyne i z ilustrativního příkladu v čl. 5.1.6 zvláštní části pravidel (viz výše bod 17 odůvodnění).
55. Soud proto souhlasí s žalovaným, že přijetím dodatku č. 1 nedošlo ke změně dotačních podmínek, ale pouze k jejich zpřesnění. Podmínky, které žalobkyně považuje za nově zavedené, platily od samého počátku a vyplývají přímo z nařízení GBER.
56. Žalobkyně v žalobě odkazovala na prezentace k operačnímu programu, v nichž pracovníci žalovaného měli výslovně potvrdit, že způsobilými výdaji jsou i mzdové náklady na jiná než nově vzniklá pracovní místa. Žalobkyně tyto prezentace nepředložila a na ústním jednání uvedla, že na jejich provedení k důkazu netrvá. Žalovaný obsah prezentací nerozporoval.
57. Ačkoliv tedy obsah prezentací nebyl předmětem dokazování, považuje soud za podstatné uvést, že by tato tvrzení žalobkyně na jeho závěru nic nezměnila. I pokud by totiž informace uvedené v prezentaci byly v rozporu s dotačními podmínkami a evropskou úpravou, nemohly samy o sobě založit legitimní očekávání žalobkyně.
58. Ochrana legitimního očekávání je zpravidla spojena se zavedenou správní praxí, která se může týkat i interpretace právních předpisů (srov. např. nálezy Ústavního soudu v kauze francouzských zaměstnanců a jejich účasti na sociálním pojištění – viz nálezy Ústavního soudu z 18. 11. 2010, sp. zn. IV. ÚS 3207/07 a judikatura citovaná v bodu 21 tohoto nálezu). I v takových případech je však nutné, aby správní praxe nebyla v rozporu se zákonem (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu z 13. 8. 2009, čj. 7 As 43/2009-52, a z 26. 3. 2014, čj. 9 Afs 66/2013-35).
59. K obdobným závěrům dospěla i judikatura Soudního dvora EU, z níž vyplývá, že legitimního očekávání se lze dovolávat tehdy, pokud orgán poskytl příjemci prostředků konkrétní ujištění. Tato ujištění však musí být v souladu s příslušnými normami (srov. rozsudky Soudního dvora z 9. 11. 2000, *Komise v. V Hamptaux*, C-207/99 P, bod 47 a judikatura v něm citovaná, a rozsudek z 25. 3. 2010, *Sviluppo Italia Basilicata*, C-414/08 P,

bod 105 a násl.; ke stejným závěrům se hlásí i rozsudek Nejvyššího správního soudu z 15. 8. 2012, č. 1 Afs 15/2012-38, č. 2713/2012 Sb. NSS, bod 33).

60. Konečně je třeba uvést, že legitimní očekávání může založit ve výjimečných případech i nesprávný názor správního orgánu vyjádřený v odůvodnění rozhodnutí (srov. nález Ústavního soudu z 2. 4. 2019, sp. zn. II. ÚS 216/18). Takto vzniklé legitimní očekávání však vyvěrá z dobré víry v akty veřejné moci, kterým svědčí presumpce správnosti. Legitimní očekávání nelze založit na jakékoliv informaci, kterou osobě poskytne správní orgán nebo jeho zaměstnanec.
61. Informace, na něž se žalobkyně odvolává, byly obsaženy v prezentaci zaměstnanců žalovaného a byly v rozporu s právní úpravou i samotnými dotačními pravidly. Tyto informace proto nemohly samy o sobě u žalobkyně založit legitimní očekávání, že může jako způsobilé výdaje uplatnit mzdové náklady i za jiná než nově vytvořená pracovní místa.

VI.B Postup žalobkyně nebyl veden pokyny žalovaného a projektové manažerky

62. Žalobkyně dále namítala, že postupovala v souladu s (nesprávnými) pokyny projektové manažerky. Ani této námitce soud nepřisvědčil.
63. Žalobkyně s projektovou manažerkou komunikovala o dalším postupu v červnu 2018 (viz výše bod 25 a násl. odůvodnění). Dotázala se jí, zda má vyčíslit nezpůsobilé výdaje první etapy a následně je vrátit, nebo zda bude situace řešena v rámci následujících etap. Projektová manažerka pro případ, že žalobkyně nechce situaci řešit na konci Projektu, uvedla, že neoprávněně vyplacená část dotace může být krácena v dalších etapách, nebo může být žalobkyně vyzvána k jejímu vrácení. Na tuto zprávu žalobkyně reagovala tak, že se pokusí věc vyřešit v rámci dotace za druhou etapu.
64. Následně žalobkyně požádala o změnu Projektu a v rozpočtu snížila způsobilé mzdové výdaje na celkovou částku 2 685 360 Kč (původně byly celkové mzdové výdaje 5 386 800 Kč). Žádost žalovaný schválil jako dodatek č. 2 Dotačního rozhodnutí.
65. Ze správního spisu nevyplývá (a žalobkyně to ani netvrdí), že by podobu žádosti o změnu či vůbec vhodnost řešení situace skrze žádost o změnu žalobkyně řešila s projektovou manažerkou.
66. Ke zkrácení dotace opatřením došlo z důvodu změny výše osobních (mzdových) výdajů. K této změně nepřistoupila žalobkyně v důsledku jakéhokoliv pokynu projektové manažerky. Ta sice v komunikaci s žalobkyní uvedla, že neoprávněně vyplacená částka může být krácena v dalších etapách, což se následně ukázalo jako nesprávná informace. Tato nesprávná informace však nesouvisí s obsahem žádosti o změnu Projektu, kterou žalobkyně neřešila vrácení neoprávněně vyplacené částky, ale celkový objem mzdových nákladů po celou dobu Projektu.
67. Projektová manažerka v komunikaci s žalobkyní neuvedla, jakým konkrétním způsobem by případně mohla být neoprávněně vyplacená dotace řešena v dalších etapách. Z jejího vyjádření neplyne, že by žalobkyně měla podat návrhu na změnu. Ani z odpovědi žalobkyně, která uvedla, že se věc pokusí vyřešit v rámci druhé etapy, nelze vyčíst, že by tak hodlala učinit žádostí o změnu. Komunikaci mezi projektovou manažerkou a žalobkyní nelze proto považovat za nesprávnou informaci či konkrétní ujištění, které by mohly u žalobkyně založit jí tvrzené legitimní očekávání.

VI.C Žalovaný nekrátil dvakrát dotaci za nezpůsobilé výdaje první etapy

68. V důsledku přijaté změny se snížila celková částka osobních nákladů na Projekt. Žalobkyně nárokovala v první žádosti o platbu na osobní náklady 1 742 670 Kč. V druhé žádosti o platbu žalobkyně nárokovala na osobní náklady 1 342 680 Kč, což v součtu přesahuje celkovou částku, kterou žalobkyně uvedla pro osobní náklady ve změněném rozpočtu. Žalovaný proto postupoval správně, pokud zkrátil požadovanou částku dotace dle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech.
69. S žalobkyní nelze souhlasit, že postupem žalovaného došlo ke dvojímu krácení za totožné neoprávněné náklady. Důvodem pro vrácení neoprávněně vyplacené části dotace bylo, že žalobkyně nesprávně uplatnila osobní náklady na víc pracovních míst, než bylo dle dotačních pravidel způsobilých. Důvodem pro následné krácení dotace byla změna, o kterou žalobkyně požádala dle § 14o zákona o rozpočtových pravidlech a kterou snížila celkovou výši osobních nákladů.
70. Částku neoprávněně vyplacenou v první etapě nebylo možné použít pro platby v dalších etapách. Dle čl. 143 odst. 4 nařízení o фондах totiž platí, že *príspevek zrušený podľa odstavce 2 nelze znovu použiť na žiadnu operaci, ktorá bola predmetom opravy alebo – pokud je finanční oprava provedena z důvodu systémové nesrovnalosti – na žádnou operaci ovlivněnou touto systémovou nesrovnalostí*. Příspěvkem zrušeným podle čl. 143 odst. 2 nařízení o фондах je mj. zrušení části příspěvku na operaci z důvodu zjištěné nesrovnalosti, přičemž operací je mj. projekt (čl. 2 odst. 9 nařízení o фондах), a nesrovnalostí jakékoliv porušení unijního nebo vnitrostátního právního předpisu, v jehož důsledku by mohl být poškozen rozpočet EU uhrazením neoprávněného výdaje (čl. 2 odst. 36 nařízení o фондах). Nesprávně vyplacená a posléze vrácená částka byla nedisponibilní částkou, kterou žalovaný nemohl žalobkyni opětovně vyplatit, která se nicméně počítala do celkových vyplacených prostředků.

VII. Závěr a náklady řízení

71. Soud dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné, a žalobu proto zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
72. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádnému z účastníků nepřiznal právo na jejich náhradu. Žalovaná byla ve věci plně úspěšná, nicméně jí nevznikly žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. května 2021

JUDr. Hana Veberová
předsedkyně senátu